

Jamsai

ปฏิปธการเรียงชายหนุ่มหนึ่งโหลมาเซดคลุขบลิคิลลติ
มาจากพฤษยที่ตวองคยรอยทาลจะเร็นตบขินเลอ!

Jamsai

ทดลองอ่าน **Black Heart**

พมโสด

Jamsai

ครับ...

ทดลองอ่าน

โปรด

รับพิศชอบ

Jamsai

ด้วย

ทดลองอ่าน

บุษผาย เขียน
kappa ฅว

Jamsai
ทดลองอ่าน

Black Heart
พบสด
ครับ...
โปรด
รับพิศชอบ
ด้วย

ได้มี กับ
kappe my

Jamsai
ทดลองอ่าน

Black Heart
พบสดครับ...
โปรดรับพิศชอบด้วย

Black Heart
พบสดครับ...
โปรดรับพิศชอบด้วย

Jamsai
ทดลองอ่าน

หญิงสาวอย่างคุณนี่
หนึ่งในเด็กกลุ่มพิเศษคือดี
มาจากพิศชอบด้วยพิศชอบ
กำลังจะมีขึ้นแล้ว!

หญิงสาวอย่างคุณนี่
หนึ่งในเด็กกลุ่มพิเศษคือดี
มาจากพิศชอบด้วยพิศชอบ
กำลังจะมีขึ้นแล้ว!

www.jamsai.com

www.jamsai.com

Jamsai

ประทับใจคุณ

๕๕%ผลผลิตปศุสัตว์
๖๖%ผลผลิตปศุสัตว์ปศุสัตว์ (")

สถานีภาพ : โสภ
(รถคนงานรับผลิตของ)

บรรทัด

Jamsai Love Series

Black Heart พมโสดครับ... โปรดรับพิณชอบด้วย

บุยุผ่าย ธิยน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-1028-0

ภาพประกอบ พักตรปรีดิ์ เอี้ยวศิริ (kappa)

ภาพการ์ตูนท้ายเล่ม รัตเกล้า จิรสุขประเสริฐ (SUKI)

จัดพิมพ์โดย

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4848

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 139 บาท

พิมพ์บน

กระดาษกนอมสายตากรีนรีด
www.greenread.com

ทักทาย

สวัสดีค่ะ ^/^^ ดิฉันมายองนึ่งแสนสวยใสขอรายงานตัวค่า ฮึ่ตะ เพื่อนๆ ช่วยพยักหน้ากันหน่อยสิคะ แงๆ หรือเพื่อนๆ จะหาว่ามายองนึ่งไม่สวยไม่ใสละคะ (ยิ้มมุมปากเบาๆ) อ้ายยย ทำไมมายองนึ่งกลายเป็นคนหลงตัวเองขนาดนี้เนี่ย รับม่ายด้าย รับไม่ได้ถ้าใครๆ จะมาหาว่ามายองนึ่งไม่สวย เย้ยยย ลืมตัว ^_^"

คือแบบ...มายองนึ่งต้องผลอดิตินิสัยของยัยคุณหนูไลลามามาแน่ๆ เลยค่ะ ก็แหม ผู้หญิงอะไร ทั้งๆ ที่ตัวเองก็สูงส่ง สวย และรวยมากอยู่แล้ว แต่กลับยังชอบไปวิน ชอบไปหาเรื่องคนอื่นอยู่ได้ตลอดๆ เซอะ จันมายองนึ่งไม่ทำตัวแบบเธอแล้วดิก็ว่า กลัวโดนเม้าท์อะคะ แหะๆ เห็นที่ต้องให้หนุ่มๆ กลุ่มแบล็กลิสต์จัดการเธอแล้วคะ ฮะ! อะไรนะ เมื่อกี้มายองนึ่งเพิ่งเคยช็อกกลุ่มแบล็กลิสต์ไปโซ่มัย >O< กร๊าดดด ลืมกร๊าด พวกเขาคุมแบ็กอีกครั้งแล้วว มาดูกันซิคะว่าเรื่องราวในครั้งนี้จะมีอะไร เด็ดๆ ให้พวกเราติดตามกันบ้าง จันเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา รีบพลิกหน้ากระดาษ 'ไปตามกร๊าดหนุ่มๆ แบล็กลิสต์กันเลยดีกว่า ที่สำคัญใน 'Black Heart ผมใสดครับ... ไปรดรับมิดชอบด้วย' ผลงานล่าสุดของปุ้ยฝ้ายเล่มนี้ นายบรรทัดเตรียมพร้อมที่จะไปรยเสนหึให้เพื่อนๆ หลงไหลกันแบบฝุดๆ ด้วยนะค้า อะ...อะ...โอเค เย่ >///<

ด้วยไมตรีจิต

สาวน้อยมายองนึ่ง

สำนักพิมพ์แจ่มใส

จาก

นักเขียน

สวัสดิ์จ้าทุกคน ขอเสียดคนรักบรรทัดหน่อยเร็ววว อิๆๆ พุดถึงหนุ่มหล่อใ
ผู้รักสงบประจำกลุ่ม Blacklist ทุกคนคงจะนึกถึง 'นายบรรทัด ตรงดี' อย่างแน่นอน
หลังจากที่ปล่อยให้ตัวเองโสดมานาน สุดท้ายเลยต้องเจอนางเอกแซบเวอร์ + เกเรียน
ขั้นเทพถึงขั้นทำรบกกลุ่ม Blacklist จนหงายเงิบกันไปเป็นแถบๆ เลยทีเดียว 555
เล่มนี้รับประกันความเกเรียน + ฮาของนางเอกตั้งแต่หน้าแรกยันหน้าสุดท้ายเลยจ้า
ส่วนพี่บรรทัดของเราเห็นเจียบๆ แบบนี้ แต่อ้าปากพุดที่นี่ฟินไปถึงปีหน้าเลยนะจ๊ะ
เพราะฉะนั้นขอบอกว่าห้ามพลาดเล่มนี้ด้วยประการทั้งปวง ^^v

สำหรับใครที่เพิ่งอ่านเล่มนี้เป็นเล่มแรกไม่ต้องกลัวว่าจะงงนะจ๊ะ เช็ตนี้อ่าน
แยกเล่มได้ไม่งง ^^ แต่ถ้าเก็บสะสมให้ครบทุกเล่มจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง ♥

หวังว่าทุกคนจะสนุกและฟินกับภาคต่อเช็ต Blacklist เล่มนี้นะจ๊ะ ยังไงฝาก
ติดตามผลงานกันต่อไปเรื่อยๆ ด้วยน้ำ แล้วยก...ฝากรับผิดชอบ (ความโสด) บรรทัด
ด้วยนะจ๊ะทุกคน อิๆ

ป.ล. ติดต่อสอบถามเกี่ยวกับนิยาย + แม้าท์แตกได้ที่ [https://
www.facebook.com/puifaijamsai](https://www.facebook.com/puifaijamsai)

ปุยฝ้าย

ฟ้าธิ
 คาราวีรุ่มชื่อตั้ง
 ผู้หลงรักไม้ป่าเด็ชวัก% (หรือเปล่า???)

ไลลา
 สูงสง่า สวย และรวยมากกก คือคนตีประจําใจ
 สร้างความรำวเมา%คืองาน%ของเธอคณ%นี้

อ. จินต์ณณ% ระบ%ยบตรอง (เบจ%จ%น%)
 กำจัด%บ%ณ%ก%ณ%ณ%ให้%ช%น%น%น%คืองาน%ของ%เบจ%น%ก% *-*

บรรทัด

ชายหนุ่มผู้รักสงบประจำกลุ่ม Blacklist
สถานภาพ : โสด! รอคนมารับผิดชอบ ♡

ไตเติ้ล

คุณชายป๊อปปูล่าประจำกลุ่ม Blacklist +
อดีตเพื่อนร่วมชั้นเรียนของโลก
(ช่วยมากขอบอก :p)

บ๊อ%ดริว

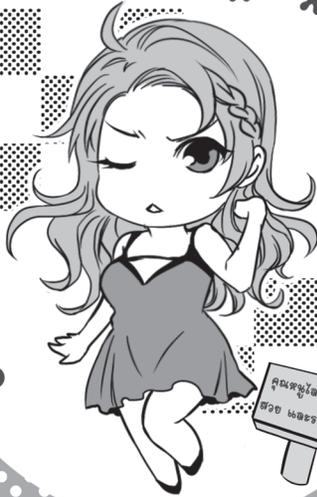
ต่อยกก่อน%เคลียร์ทีหลังคือคติประจำใจ
ไม่ว่าหญิง/ชายบางคนก็%ไม่%มี%ละ%ละ%!!

สำนักพิมพ์แจ่มใส ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

ร่วมพูดคุย เสนอแนะ กับนิยาย Jamsai Love Series ได้ที่
www.facebook.com/jamjeedbook

Jamsai
ประทับใจคุณ

ขอบอกเอาไว้ล่วงหน้า
จ้า! จข! ไซ! ๗๖!

คุณเจษฎา
คุณเจษฎา
คุณเจษฎา

นิยามของกลุ่ม Blacklist
'ความเลวมากมี ความดีไม่ปรากฏ'

Pretitle : Intro to BL's Critical

โรงพัก

บ้าที่สุด ทำไม่ทุกครั้งที่คุณคิดจะทำความผิด มันจะต้องจบลงด้วยความช่วยแบบนี้ทุกครั้งเลยนะเนี่ย

นี่เป็นครั้งแรก (ย้ำว่าครั้งแรก! ฮือๆ) ที่ฉันทนแรงรบเร้าของพวกเขา เพื่อนๆ ไม่ไหวเลยตัดสินใจปิ่นรวีหอพักโรงเรียนออกมาลี้ลาที่ผับย่านทองหล่อ จนกระทั่งถูกตำรวจรวบตัวมาโรงพักพร้อมกับพวกเขาที่มาด้วยกันโทษฐานอายุไม่ถึงยี่สิบปีแต่ริอ่านจะเข้าผับ TAT

พวกเขาบอกว่าปกติตำรวจไม่เคยมาสุ่มตรวจผับนี้เลย แต่พอวันนี้มีฉันมาด้วยเท่านั้นแหละ ตำรวจก็มาสุ่มตรวจที่ผับนี้ทันที ฮือๆ

ฉันเงยหน้าสบตากับตำรวจนายหนึ่งที่เดินเข้ามากราดมองพวกเราที่ถูกจับ (รวมฉันอยู่ในนั้นด้วย แนงๆ) จากนั้นเขาก็เริ่มอธิบายขั้นตอนและเงื่อนไขในการปล่อยตัวออกจากโรงพัก

พวกเขาของฉันรีบโทรหาที่บ้านกันให้ควักเพื่อให้ผู้ปกครองมาเสียค่าปรับและรับกลับบ้านตามคำแนะนำของคุณตำรวจ

ระหว่างนั้นเอง...ตำรวจยศผู้หมวดนายหนึ่งก็เดินมากระซิบอะไร

บางอย่าง ก่อนที่ฉันจะเดินตามเขาไปที่โต๊ะทำงานภายในห้องสอบสวน

ฉันยกหูโทรศัพท์ที่โต๊ะทำงานของผู้หมวดนายนั้นขึ้นมาแนบหู แล้วก็ต้องดึงมันออกห่างจากหูของฉันโดยเร็ว!

เสียงกัมปนาทของพ่อที่มาตามสายโทรศัพท์ดังสนั่นเลื่อนลั่นไปทั้งโรงพักจนกระตุกค้อน ทั้ง โกลนในหูฉันแทบจะแหลกละเอียด TQT (แกล้งฉันจะมีความสุขมากเกินไปใช้มั้ยไฉไล!!!)

○○○!!!

เฮือก!!!

"อะไรของพ่อเนี่ย!!! เบาๆ หน้อยได้มั้ย หูหนูจะแตกอยู่แล้ว"
(อย่าบังอาจเรียกฉันว่าพ่อ ตราบไตที่ขาแกยงเหยียบอยู่ในเขตโรงพักอยากให้คนเขารู้จักหรือใจว่าฉันมีลูกไม่เอาไหนอย่างแก)

"TAT"

(แถมมัน...งามหน้าจริงๆ! นี่ใจคอแจะเกิดมาเพื่อสร้างความอับอายให้ฉันไปจนฉันตายเลยใช้มั้ย!)

"หนูไม่พูดกับพ่อแล้ว!!!"

(ไฉไล! ไฉ...)

โครม!

ฉันกระแทกหูโทรศัพท์ที่ลงกับเบ้น้อย่างเด็ดดาลไม่แพ้กัน ก่อนจะเงยหน้าขึ้นและจิกตามองผู้หมวดนายนั้นพลาบส่งยิ้มหวานอาบยาพิษไปให้

"หมวดคงรู้ใช้มั้ยคะว่าควรจะทำยังไงกับเรื่องนี้ ^^!"

"คือว่า...คุณหนูโสดครับ ท่านผู้การสั่งเอาไว้ว่า...ให้ผมดำเนินการกับคุณหนู...ตามกฎระเบียบบังคับ --^"

"หมวดคงรู้ว่าอะไรไว้อย่างหนึ่งนะคะ ชวงนี้...ความอดทนของฉัน...มันค่อนข้าง 'ต่ำ' ^^!" รอยยิ้มอาบยาพิษของฉันทำให้ผู้หมวดได้แต่อึกๆ อักๆ เพราะกลัวฉันจะอาละวาด

หึๆๆ คราวก่อนตอนที่ฉันแอบเอารถของพ่อออกมาขับด้วยความเร็วเกินกฎหมายกำหนด ซ้ำยังไม่รีบขับช้อกจนถูกจับและต้องมาเสียค่าปรับ

ที่โรงพัก ฉันก็เคยแผลงฤทธิ์ไปแล้วหนหนึ่งจนโรงพักเกือบแตก พอคุณพอเป็นพิธีและชู้นนชู้นนี้สารพัด แต่สุดท้ายก็ไม่กล้าทำอะไรฉันอย่างที่ปากชู้เอาไว้

ระหว่างที่ผู้หมวดกำลังลั้งเลว่าควรจะทำยังไงกับฉันต่อไปดี ฉันก็เหลือบไปเห็นหน้าทีผู้ชายที่ฉันเคยแอบบึงตอนไปเรียนกวดวิชาเมื่อเทอมที่แล้ว และบังเอิญได้นั่งติดกันกับเขากำลังเดินเข้ามาในโรงพัก

หน้าทีเป็นนักเรียนห้องควีนโรงเรียนมัธยมปลายเอกอนันต์ เป็นนักกีฬาเบดของโรงเรียน แถมยังเป็นนายแบบโฆษณา และตอนนี้ก็มีผลงานละครซีตคอมที่กำลังดังอยู่อีกด้วย...

หล่อ เรียนดี ก็ฟ้าเด่น และมีชื่อเสียง *O*

ผู้ชายแบบนี้แหละที่คู่ควรกับคุณหนูไฉลาผู้สูงส่ง สวย และรวยมากกก อย่างฉัน แต่ปัญหาคือ...เขาปฏิเสธฉัน!!!

ฉันรีบหันไปส่องดูเงาร่างๆ ของตัวเองกับประตูกกระจก ผมเฝ้าฉันตอนนี้กระเซอะกระเซิงอย่างกับรังนกนางแอ่น TQT

ไม่ได้! จะให้หน้าทีมาเห็นฉันในสภาพแบบนี้ไม่ได้เป็นอันขาด

ว่าแล้วกรีบบุดลงไปหลบใต้โต๊ะทำงานของอีตาผู้หมวดอย่างรวดเร็ว

จะว่าไปฉันยังแค่นใจเขาไม่หายที่กล้ามาโกหกฉันด้วยการบอกว่าเขามีคนที่ชอบอยู่แล้วทั้งๆ ที่ก็ไม่เห็นจะมีข่าวว่าเขากำลังคบกับผู้หญิงคนไหนเป็นพิเศษ...

ถึงฉันจะไม่ได้คิดหวังให้เขามาชอบฉันแล้ว แต่ก็ไม่อยากจะให้เขาเจอฉันในสภาพผมเผ้ากระเซอะกระเซิงเพราะถูกควบคุมตัวขึ้นทำยรถกระเบ (รถตำรวจ) จนหัวฟูเป็นตุ๊กก็เวอร์ชั้นก่อนใช้ชั้นชิลแบบนี้หรอกระ TAT

"เอ่อ คุณหนูครับ นั่นคุณหนูทำอะไร ทำไม่ถึง...ลงไปแอบอยู่ใต้โต๊ะแบบนี้ --"*

"หุบปากไปเลยนะ! เงยหน้าขึ้นเร็วๆ เข้า อย่าให้มีพิธีรูด คอยดูเถอะ ถ้ามีใครเห็นฉันอยู่ใต้โต๊ะนี่ละก็ คนแรกที่ฉันจะกรีดใส่หน้าคือหมวด!"

"ครับ คุณหนู TxT"

"ดีมากหมวด ^^!" (ยิ้มเย้นเยียบ)

ที่ๆ ขึ้นชื่อว่าผู้ได้บังคับบัญชา (ของพ่อ) ยิ่งไงเขาก็ต้องเกรงใจฉันซึ่งเป็นลูกสาวสุดที่รัก (?) ของเจ้านายตัวเองไว้ก่อนเพื่อความปลอดภัยของหน้าที่การงาน

ว่าแต่...ไต่ะนี่ทำไมมันแคบนักนะ >()<

ระหว่างนั้นฉันก็แอบมองลอดผ่านไต่ไต่ะ นัทธิเดินหายเข้าไปในห้องสอบสวนอีกห้องแล้ว ว่าแต่...เขามาทำอะไรที่โรงพักตอนดึกตื่นคำมีดแบบนี้นักนะ

เสียงฝีเท้าของคนที่ไม่เข้ามาใหม่ทำให้ฉันละลายตาคงนัทธิที่เดินหายไปแล้ว และพบว่า...เป็นใครบางคนที่ฉันรู้สึกคลั่งคล้ายคลั่งคลาเหมือนเคยเห็นที่ไหนมาก่อน

ฉันพยายามจะตะแคงหน้ามองลอดช่องไต่ไต่ะออกไปเพื่อส่องดูให้ชัดๆ ว่าเขาคนนั้นคือใคร

บ้าที่สุดเลย!!! ทำไมคุณหนูโลลาผู้สูงส่งอย่างฉันจะต้องมามุดอยู่ใต้ไต่ะทำงานลูกน้องพ่อแบบนี้ด้วยนะเนี่ย ฮือๆ (ป่นแต่ก็ยังทำ =()=)

"ว่ายังไงบรรทัด ได้เรื่องอะไรมาบ้างมัย" เสียงอิตาหมวดทำให้ฉันบรรลู่ในทันที

พวกแบล็กลิสต์

พูดถึงกลุ่มแบล็กลิสต์ พวกนักเรียนที่โรงเรียนฉัน (โรงเรียนประจำหญิงล้วน) คลั่งไคล้ (ในความเลว) ถึงขั้นมีบางคนเอารูปของพวกเขามาทำเป็นพวงกุญแจห้อยโทรศัพท์อันเท่าทางกระรอกแล้วเดินถืออวดไปทั่วโรงเรียนอย่างภาคภูมิใจที่ได้เป็นดิงแบล็กลิสต์ =()=

พวกเพื่อนๆ ของฉันแต่ละคนคลั่งไคล้พวกเขาถึงขั้นทำแฟ้มประวัติกลุ่มแบล็กลิสต์ มีรายละเอียดทุกสิ่งเกี่ยวกับพวกเขา ไม่เว้นแม้กระทั่งประวัติส่วนตัวเชิงลึกของแฟนสาวของเหล่าสมาชิกแบล็กลิสต์แต่ละคน เป็นเหตุให้คนที่ไม่เคยนึกอยากรู้เรื่องราวอะไรเกี่ยวกับพวกเขาพลอยรู้เรื่องพวกนี้ไปด้วยซะงั้น -*-

สโลแกน 'ความเลวมากมี ความดีไม่ปรากฏ' ของพวกเขาทำเอาพวก

ผู้หญิงกรี๊ดแล้วกรี๊ดอีกจนตลอดเสียงแทบกระดอนออกมาทางปาก
จะว่าไป...บรรทัดตัวจริงนี่ก็แอบหล่อกว่าในรูปเยอะเหมือนกันนะเนี่ย
ถึงแม้ว่าท่าทางจะดูเรียบๆ ซื่อๆ ไปหน่อยก็เถอะ -*
เพราะหน้าตาใสเต่งเหมือนบั้นท้ายเด็กแบบนี้สินะ ถึงได้เป็นสเปก
ของใครต่อใครเขาไปทั่ว เฮอะ!

ช่างเถอะ! จะเป็นเพราะออร่าความหล่อใสอะไรของเขาก็ช่าง ฉัน
ไม่เห็นอยากจะสนใจ!

"ทุกอย่างอยู่ในแฟ้มนี้แล้วครับพี่หมวด" เสียงทุ้มๆ นั้นทำให้ฉัน
จำต้องมุดหน้าลงต่ำกว่าเดิมเพื่อมองลอดช่องออกไปแอบดูแฟ้มที่วางนั้นด้วยความ
อยากรู้อยากเห็น

แฟ้ม? --

แฟ้มอะไร แล้วทำไมต้องเอามาให้ผู้หมวดที่โรงพักด้วยตัวเองแบบนี้
แกมยังมาชะตักดินมีดคำอีกต่างหาก =0=???

"..."

"ช่างนอกนั้น...มีอะไรกันหรือครับ --?" เขาถามเสียงเนิบพลาง
หันไปมองที่ห้องโถงกลางซึ่งมีพวกเพื่อนๆ ของฉันและคนอื่นๆ ที่อายุ
รุ่นราวคราวเดียวกันกับฉันออออยู่เต็มไปหมด

"พอดีเราเพิ่งไปจับพวกเด็กอายุต่ำกว่าสี่สิบมาจากฝับน่ะ"

เขาหนึ่งไปพักใหญ่ สายตาจับจ้องไปที่ห้องโถงกลางก่อนจะเอ่ยเสียง
เรียบ

"รู้สิว่าในนั้นจะมีคนของผมอยู่ด้วย ถ้ายังไงผมขอใช้ตำแหน่ง
สารวัตรนักเรียนพาตัวเขากลับแล้วกันนะครับ พอดีว่าไอ้เจ้านั้นมันเพิ่ง
เข้ามาใหม่ เราเลยออกบัตรสารวัตรนักเรียนให้มันไม่ทัน"

"เอาเลยๆ เธอไปบอกร้อยเวรเอาแล้วกัน อย่าลืมยื่นบัตรสารวัตร
นักเรียนระดับสูงของเธอให้เขาดูด้วยละ เขาจะได้ไม่ง"

บัตรสารวัตรนักเรียนระดับสูง?

000?

"ขอบคุณครับพี่หมวด"

พวกแบล็กลิสต์...

เป็นสาววัดรนักเรียน...อย่างจั้นเหวอ!!

นี่มันเรื่องบ้าอะไรกันเนี่ย

มิน่าล่ะ เขาถึงต้องแอบแหวะมาส่งแฟ้มเบาะแสให้กับตำรวจตอนดึกๆ
ดื่นๆ แบบนี้...

จากนั้นไม่นานฉันก็เห็นบรรทัด นัทธิ และผู้ชายอีกคนหนึ่งซึ่งคาด
ว่าน่าจะเป็นคนที่บรรทัดบอกว่าเป็นทีมเดียวกันกับเขาที่เพิ่งรับเข้ามาใหม่
เดินออกไปด้วยกัน

เป็นไปได้มั้ยว่านัทธิเองก็เป็น...สาววัดรนักเรียนเหมือนกับบรรทัด
และเป็นไปได้ว่าพวกเขาสองคนอาจจะเป็น... -_-???

กรี๊ดดด ไม่นะ! จะเป็นแบบนี้ไม่ได้เด็ดขาด

ฉัน! ไม่! ยอมम्म!!! (โกรธจนพื้นโรงพักจะสะเทือนได้อยู่แล้ว *-*)

ฉันรีบหลุดออกมาจากใต้โต๊ะอย่างรวดเร็วเพื่อตามพวกเขาไป ในขณะที่
อีตาหมวดนั่นพยายามจะเรียกฉันให้กลับมาให้ปากคำเพื่อลงบันทึกประจำวัน
ตามระเบียบของโรงพัก แต่มีหรือที่ฉันจะสน มีปัญหาอะไรก็ไปตามเคลียร์
เอากับพ่อฉันเองแล้วกันจ้ะ บ้ายบายยย นั่น! พวกเขาสามคนเดินตรงไปที่
รถคันหนึ่งโดยบรรทัดรับหน้าที่เป็นคนขับ

พวกเขาอื่นๆ ที่นั่งอยู่ในห้องโถงกลางมองฉันด้วยสายตาประณาม
หยามเหยียดที่ฉันใช้ตำแหน่งลูกสาวผู้บังคับการตำรวจแผ่นดินเอาตัวรอดไป
ก่อนคนเดียวแบบนี้ แต่ฉันไม่มีเวลาจะอธิบายแล้วว่าเพราะอะไรฉันถึงต้อง
ทิ้งพวกเขามาง่ายๆ แบบนี้

จริงๆ แล้วมันเป็นเพราะ...เรื่องของนัทธิกับตาที่มบรรทัดนั้นได้กลายเป็น
เป็นวาระแห่งชาติสำหรับฉันไปแล้วยังไงล่ะ (บ้าผู้ชายเบาๆ *-*)

...

ฉันเปิดประตูรถแท็กซี่ที่วิ่งมาจอดส่งคนหน้าโรงพักพอดีและสั่งให้
ลูกโซเฟอร์ขับตามรถของบรรทัดไปด้วยใจจดใจจ่อ...

วันนี้ฉันจะต้องรู้ให้ได้ว่าข้อสันนิษฐานของฉันมันซัวร์หรือมั่วนี้กันแน่!
"ตามรถคันนั้นไปอย่าให้พลาดนะลุง" ฉันสั่งลูกโซเฟอร์เสียงร้อนน

พร้อมกับยื่นแบงก์พันไปให้เพื่อตัดราคาภายหลังจากที่เห็นตาลุงหันมามองฉันเหมือนไม่เห็นด้วยสักเท่าไรที่เด็กผู้หญิงอย่างฉันจะมานั่งรถตามผู้ชายในยามวิกาลแบบนี้ "เร็วๆ เข้าสิลุง!!!"

ได้ผล ตาลุงไซเฟอร์รับแบงก์พันไปแบบงงๆ ก่อนจะออกรถทันที

เขาขับรถไปส่งผู้ชายที่เป็นลูกที่มก่อน จากนั้นจึงขับไปส่งนัทรียที่บ้าน... ก่อนนัทรียจะลงจากรถ ฉันก็เห็นเขายื่นหน้าเข้าไปกระซิบอะไรบางอย่างกับบรรทัดด้วยท่าทางไม่น่าไว้วางใจอย่างบอกไม่ถูก นั่นยิ่งตอกย้ำข้อสันนิษฐานก่อนหน้าี่ของฉันเกี่ยวกับนัทรียให้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น!

ที่แท้...มันเป็นอย่างนี้เอง!

พวกเขาสองคน...เป็น...อย่างว่า! (ฮือๆๆๆ) ฉันรับไม่ได้ และฉันจะไม่ทน! >O<)

เพราะแบบนี้...นัทรียถึงได้ไปโผล่อยู่ที่โรงพักในยามวิกาล แถมเวลาไล่เลี่ยกับบรรทัด ซ้ำยังกลับออกมาพร้อมกัน เพราะแบบนี้...นัทรียเลยหัวน้ไหวเพราะความใกล้ชิดจากการทำงานสรวัดรวัณกรเรียนกับหมอนั้น

และเป็นเพราะแบบนี้...นัทรียถึงปฏิเสธฉันอย่างไร้เยื่อใย แถมบอกว่าเขามีคนที่ชอบอยู่แล้ว พอฉันถามว่าคนที่เขาชอบอยู่ตอนนี้คือใคร เขาก็อึกๆ อักๆ ไม่ยอมบอกฉันตรงๆ เหมือนกลัวอะไรบางอย่าง -_-+ ซึ่งตอนนั้นฉันดันหลงเข้าใจผิดคิดว่าจริงๆ แล้วเขายังไม่มีใครที่ชอบเป็นตัวเป็นตน แต่ไม่อยากจะเ็นแฟนกับฉันก็เลยโกหกไปก่อนเพื่อเอาตัวรอด -*-

แสดงว่าข่าวก็อศิปดาราทาสื่อกันตามเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ตว่านัทรียเป็นเกย์ก็ไม่ใช่แค่การนั่งเทียนเขียนอีกต่อไปแล้ว...

ตอนอ่านข่าวพวกนั้นฉันไม่เชื่อเลยสักนิดและแอบเถียงอยู่ในใจตลอดว่าเพราะเขายังไม่มีแฟนเป็นตัวเป็นตนก็เลยถูกซุบซิบว่าเป็นชาวสีม่วงไปตามเรื่องตามราว

แต่ตอนนี้ฉันได้ประจักษ์แก่สายตาตัวเองแล้ว...

ว่าคนที่เขาชอบ...

คือสมาชิกแก๊งแบล็กกิลด์...อีตาบรรทัด ตรงดี!!!

แฟนสาว (???) คนสำคัญของเขา (กรี๊ดดด >_<!!!)

ความจริงที่กระแทกกลางใจฉันในวันนี้...

บอกได้เลยว่า...ฉัน!!! จะไม่ทน!!!

คุณหนูโลลาผู้สูงส่งคนนี้แพ้ผู้หญิงด้วยกันยังพอกัดฟันทนได้

แต่ถ้าต้องมาแพ้ผู้ชายเสเพล (???) อย่างอิตาบรรทัดบรรลัยอะไรนี้...

ฉันยอมไม่ได้เด็ดขาด!

ซี! หมอนั่นมีอะไรดีกว่าฉันนั่นหะรอ นัทธิถึงได้กล้าปฏิเสธฉันแล้วเลือกผู้ชายด้วยกันอย่างอิตาสมชิกหนึ่งในแบล็กลิสต์นั้นอย่างไรซึ่งจรรยาบรรณแห่งการเป็นมนุษย์เพศชายแบบนี้ =()=

ไม่ว่าจะยังไง...เรื่องนี้ฉันไม่มีวันปล่อยผ่านเด็ดขาด

ใครที่ทำอะไรกับฉันเอาไว้จะต้องชดใช้!

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง...อิตานัทธิตาถั่วแระขึ้นรา! ที่บังอาจทำตัวไร้รสนิยมด้วยการปฏิเสธผู้หญิงสวยเพอร์เฟกต์ไว้ที่ตืออย่างฉันแบบนี้!

บรรทัด ♥ นัทธิ

กรี๊ดดด ทำไมแม่แต่ชื่อก็ยังคล้องจองกันโดยบังเอิญได้ขนาดนี้ 'บรรทัด นัทธิ' 'บรรทัด นัทธิ' (มายยย!!! ฉัน! จะ! ไม่! ทน!)

งานนี้ฉันจะต้องจัดการกับพวกเขาสองคนให้ถึงที่สุด โทษฐานทำให้ฉันต้องสูญเสียความมั่นใจที่สะสมมาชั่วชีวิตไปภายในระยะเวลาอันสั้นแบบนี้

เอาล่ะ ทุกคนจงฟังทางนี้...

ชื่อของฉัน...

คุณหนู 'โลลา' ผู้สูงส่ง (???) สวย (???) และรวยมากกก!!! (???)

จงบันทึกลงในเซลล์สมองให้แม่นยำโดยพร้อมเพรียง ปฏิบัติ!

(ติดตามอ่านต่อไปได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/8859305107219.html>